

Je bent verdwaald in een talige droom

LEEGTE HIER, LEEGTE DAAR,
MAAR HET ONEINDIGE UNIVERSUM STAAT ALTIJD VOOR JE OGEN.

ONEINDIG GROOT EN ONEINDIG KLEIN;
GEEN VERSCHIL, WANT DEFINITIES ZIJN VERDWEENEN
EN ER WORDEN GEEN GRENZEN GEZIEN.

ZO OOK MET ZIJN EN NIET-ZIJN.
VERSPIL GEEN TIJD AAN TWIJFELS EN ARGUMENTEN
DIE HIER NIETS MEE TE MAKEN HEBBEN.

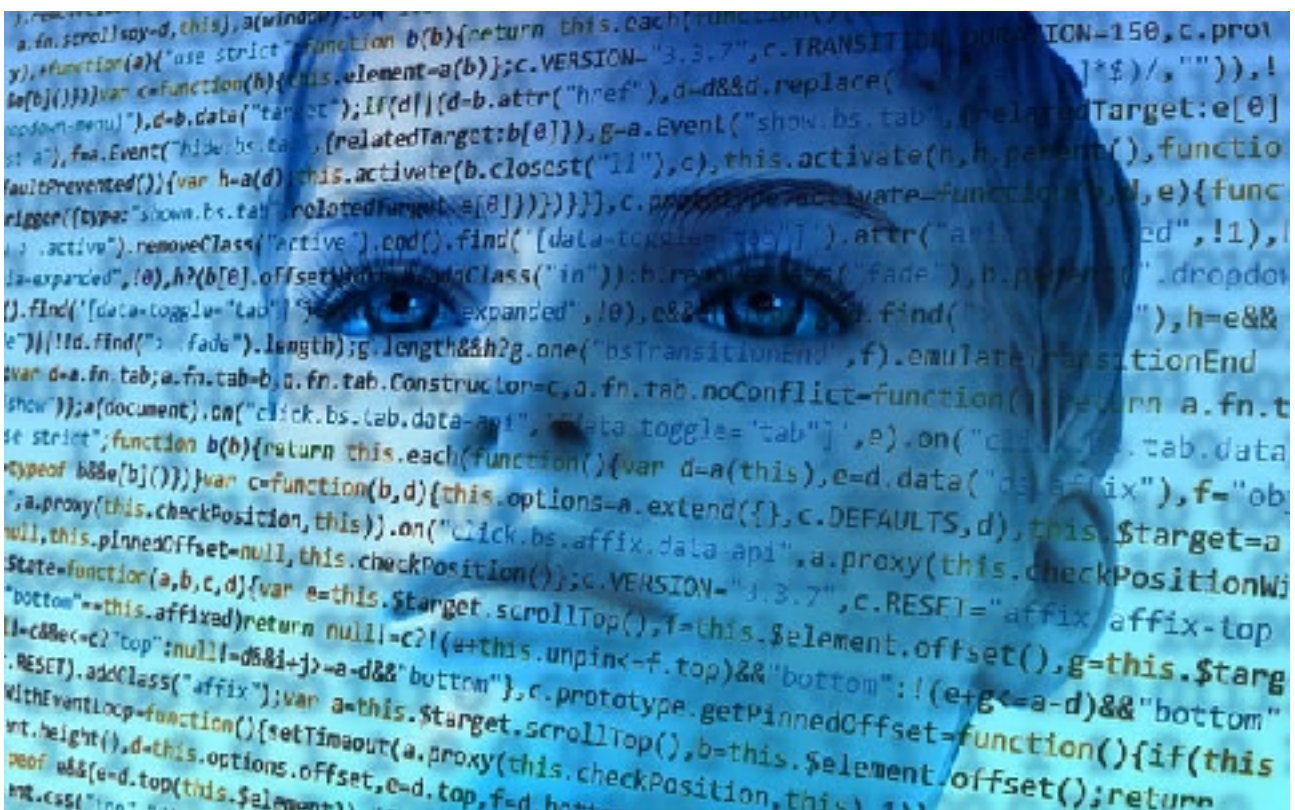
ÉÉN DING, ALLE DINGEN:
BEWEEG DAAR TUSSENDOOR EN VERMENG JE ERMEE,
ZONDER ONDERSCHIED.

LEVEN IN DIT BESEF
IS ZONDER ANGST ZIJN
OVER NIET-VOLMAAKTHEID.

IN DIT BESEF TE LEVEN IS DE WEG NAAR NON-DUALITEIT,
WANT HET NON-DUALE IS ÉÉN MET DE VERTROUWENDE MIND.

WOORDEN!
VOORBIJ TAAL IS DE WEG,
WANT DAARIN IS ER GEEN GISTEREN,
GEEN MORGEN, GEEN VANDAAG.

De mens is verdwaald vanwege woorden, symbolen, taal. Je bent niet verdwaald in de werkelijkheid, je bent verdwaald in een talige droom - want de werkelijkheid is er altijd voor je, maar jij staat niet altijd voor de werkelijkheid. Je bent ergens anders, altijd ergens anders, want je bent een mind en een mind betekent iets dat afgedwaald is.

Een mind betekent dat je nu niet kijkt naar dat wat is, maar erover nadenkt. Het 'over' is het probleem, het 'over' is de manier om de werkelijkheid te missen. Filosofie is de manier om de werkelijkheid te missen. Zodra je erover nadenkt, zal het doel nooit bereikt worden.

Wat is denken? Het is een substituut. Als je liefde kent, denk je er nooit over na. Je hoeft er niet over na te denken. Als je geen liefde kent, denk je erover na - werkelijk, je denkt nergens anders over na. Hoe kun je liefde kennen door na te denken? Want het is een existentiële ervaring. Het is geen theorie, het is niet speculatief. Om het te kennen, moet je het zijn.

Waarom denkt de mind na over dingen die niet ervaren worden? Omdat dit een substituut is; het hele wezen voelt de behoefte, wat moet je dan doen? Door er alleen maar aan te denken voel je een beetje op je gemak, alsof er iets gebeurt, alsof je het ervaart. Het gebeurt in de droom, het gebeurt terwijl je wakker bent - want de mind blijft hetzelfde of je nu slaapt of wakker bent.

Alle dromen zijn substituten en alle denken ook, want denken is dromen terwijl je wakker bent, dromen is denken terwijl je slaapt. Ze zijn niet kwalitatief verschillend, ze zijn hetzelfde proces. Als je dromen kunt begrijpen, zul je ook het denken kunnen begrijpen.

Dromen is primitiever, dus eenvoudiger. Denken is gecompliceerder, meer geëvolueerd en daarom moeilijker te doorgronden. En wanneer je iets wilt doorgronden, kun je er beter vanuit de eenvoudigste vorm in doordringen.

Als je de dag ervoor niet hebt gegeten, zul je 's nachts dromen over eten: je wordt uitgenodigd door de koning, je eet heerlijke spijzen. Als je naar seks smacht, zul je een seksuele droom hebben. Als je smacht naar macht en aanzien, zul je daar een vervangende droom voor hebben: dat je een Alexander of een Napoleon of een Hitler bent geworden, dat je de hele wereld domineert. Een droom gaat altijd over dat wat ontbreekt terwijl je wakker bent; wat je overdag hebt gemist, komt in je droom. Als je overdag niets mist, zal het dromen verdwijnen. Iemand die volledig tevreden is, zal niet dromen. Daarom dromen boeddha's nooit. Ze kunnen niet dromen, zelfs niet als ze dat willen, omdat alles compleet en voltooid is, er blijft niets aan de mind hangen.

Een droom is een kater; iets dat incompleet is blijft proberen compleet te worden. En verlangens zijn van dien aard dat je ze nooit kunt voltooien. Ze blijven groeien en worden groter en groter.

Wat je ook doet, er ontbreekt altijd iets. Wie zal dat gat vullen? Een droom vult dat gat.

Je hebt gevast, er is een gat in je ontstaan. Het is oncomfortabel om dat gat te dragen, dus eet je 's nachts, in dromen. De mind heeft je misleid, het eten was niet echt. Het kan geen bloed in je worden; je kunt een droom niet verteren, je kunt er niet van leven. Wat gaat het dan doen? Eén ding: het kan helpen om goed te slapen, het is een slaapmiddel.

Als er geen droom is en je hebt onvolledige verlangens, zul je absoluut niet in staat zijn om te slapen, vaak zal de slaap verbroken worden. Je hebt honger, hoe kun je dan slapen? Maar de droom geeft je een valse oplossing: dat je gegeten hebt, heerlijk gegeten hebt, ga nu maar slapen.

En je gelooft het, want je kunt op geen manier weten of dit waar is of niet. En je ligt zo vast te slapen, zo onbewust, hoe kun je dan weten of het waar of of niet? Omdat de waarheid over wat dan ook alleen gekend kan worden door bewustzijn, en jij bent niet bewust. Bovendien is de droom mooi, ze vervult een diepe behoefte. Waarom zou je je er dan druk over maken? Waarom zou je proberen erachter te komen of het waar is of niet?

Wanneer je gelukkig bent, probeer je er nooit achter te komen of dit waar is of niet. Je zou willen dat het waar is, het is een wensvervulling. En het is gevaarlijk om erover na te denken - misschien is het wel onwaar, wat moet je dan? Het is dus beter om de ogen niet open te doen. De droom is mooi, de slaap is goed. Waarom zou je niet rusten?

Als je 's nachts aandrang voelt om naar het toilet te gaan, is er onmiddellijk een droom: je bent op het toilet. Zo beschermt de droom de slaap, anders moet je gaan. De blaas is vol en het wordt

ongemakkelijk, je zult naar het toilet moeten.

Maar de droom beschermt, de droom zegt: 'Ja, dit is het toilet, je hebt jezelf ontladen. Ga nu maar slapen.' De blaas blijft vol, het ongemak blijft, maar de droom geeft een comfortabel laagje, het maakt het makkelijker te verdragen. In werkelijkheid blijft de situatie hetzelfde, maar de droom geeft je een valse illusie dat de werkelijkheid is veranderd.

Wat is dan de diepere betekenis van dromen? De diepere betekenis is dat de werkelijkheid als zodanig zo hard is dat je die niet kunt verdragen. De werkelijkheid als zodanig, naakt, is te veel, je bent er niet klaar voor om het te dragen. De droom vult het gat; ze geeft je een werkelijkheid die je kunt verdragen. De werkelijkheid wordt je door de mind op zo'n manier gegeven dat je je eraan kunt aanpassen.

Hoe meer je groeit, hoe minder dromen er zullen zijn omdat er geen probleem zal zijn om aangepast te worden. Hoe meer je groeit, hoe minder dromen. Als je volmaakt groeit in bewustzijn, stopt het dromen omdat je, volmaakt bewust, de realiteit niet wilt veranderen. Je wordt er gewoon één mee. Je vecht er niet mee omdat je, volmaakt bewust, tot het besef komt dat de werkelijkheid niet veranderd kan worden. Het enige dat veranderd kan worden is je houding, je mind - de realiteit blijft dezelfde.

Je kunt de werkelijkheid niet veranderen, je kunt alleen dit onechte proces van de mind veranderen. Gewoonlijk proberen we de werkelijkheid te veranderen zodat de werkelijkheid zich aan ons aanpast. Een religieus persoon is iemand die uit deze dwaze inspanning is gestapt. Nu probeert hij de werkelijkheid niet te veranderen zodat die bij hem past, want dat is onzin. Het geheel past niet bij het deel en het geheel kan op geen enkele manier het deel volgen; het deel moet het geheel volgen.

Mijn hand moet mijn organische lichaam volgen, mijn hele lichaam; mijn lichaam kan de hand niet volgen, dat is onmogelijk. Het deel is miniem, atomair. Wie ben jij voor deze uitgestrekte werkelijkheid? Hoe ga je deze werkelijkheid aan jou aanpassen?

Dit is het ego dat zegt: 'Blijf je inspannen - ooit zal de realiteit zich aan jou moeten aanpassen.'

Dan ga je gebukt onder angst, want dit gaat niet gebeuren. Dit kan in de aard der dingen niet gebeuren: een druppel die de oceaan probeert te veranderen, een druppel die de oceaan probeert te beïnvloeden volgens zijn ideeën!

Wat is jouw mind? Zelfs geen druppel in deze enorme oceaan! En wat probeer jij? Je probeert ervoor te zorgen dat de werkelijkheid jou volgt, de waarheid moet een schaduw voor jou worden. Dit is de dwaasheid van alle wereldse mensen, al diegenen die denken dat ze materialisten zijn.

Wat is dan een religieus mens, wat is een religieuze mind? Een religieus mens is iemand die begrijpt dat dit absoluut onmogelijk is, je klopt aan tegen een onmogelijke muur. De deur is daar niet mogelijk - alleen jij zult gekwetst worden, alleen jij zult in angst zijn, alleen jij zult je gefrustreerd voelen, alleen jij zult een mislukking worden. Niets anders is mogelijk. Dat gebeurt uiteindelijk met elk ego; gewond, gekwetst, gefrustreerd, bezorgd - dit gebeurt uiteindelijk met elk ego. Ego lijdt, ego wordt altijd gekruisigd - gekruisigd vanwege zijn eigen dwaasheid.

Wanneer het inzicht gloort, wanneer je kunt kijken en het feit kunt zien dat je slechts een deel bent, een oneindig klein deel van een oneindig groot universum, probeer je gewoon niet dwaas te zijn. Je stopt met aan rotzooien. Je begint, integendeel, liever aan een nieuwe reis: je probeert jezelf aan te passen aan de realiteit. Wanneer je begint te proberen jezelf aan de werkelijkheid aan te passen, houdt het dromen vanzelf op - want dit is mogelijk, dit is de enige mogelijkheid die kan gebeuren, en het gebeurt. Wanneer het gebeurt, houdt het dromen op.

Wanneer je probeert de werkelijkheid aan jou aan te passen, word je een denker, want je zult middelen en manieren moeten bedenken, kunstgrepen, om de werkelijkheid te dwingen zich aan jou aan te passen. Je kunt een groot wetenschapper worden, een groot wiskundige, een groot filosoof, maar je zult in angst en vrees verkeren.

Je zult geen dansende Meera worden of een stille Boeddha of een extatische Sosaan, nee, omdat hun hele benadering diametraal tegenovergesteld is. Zij passen zich aan het universum aan, ze worden er één mee, ze stromen ermee, ze worden er slechts schaduwen in. Ze vechten niet, ze hebben geen conflict of discussie met het bestaan. Ze zeggen gewoon ja tegen alles wat er is. Het zijn geen nee-zeggers, het zijn ja-zeggers.

Dat is de betekenis van religieus zijn: een ja-zegger zijn. Het gaat er niet om of je in God gelooft of niet. Boeddha geloofde nooit in een god, maar hij is een religieus mens omdat hij een ja-zegger is. Het maakt niet uit tegen wie je ja zegt. JIJ zegt het ja - dat verandert de hele zaak.

Of je het nu zegt tegen een god met vier hoofden of vierhonderd hoofden, met twee handen of duizend handen, of je het nu zegt tegen een hindoeïstische, christelijke of Mohammedaanse god, of dat je het zegt tegen de natuur of tegen het lot, de bestemming, dat maakt niets uit. Het gaat er niet om tot wie je het richt. Als je ja zegt, een volledig ja van jouw kant, dan word je religieus.

Als je nee zegt, betekent dat dat je de strijd zult voortzetten. Je vecht tegen de stroom in, je gaat tegen de rivier in. Je denkt dat je wijzer bent dan Tao, je denkt dat je groter bent dan het bestaan. Dan zul je natuurlijk gefrustreerd raken omdat dat niet het geval is.

Zodra je ja zegt, begint je leven in een nieuwe dimensie te bloeien. De dimensie van het ja is de dimensie van religie. De dimensie van het nee is de dimensie van politiek, wetenschap en al het andere.

Een mysticus is iemand die met de rivier mee stroomt, er niet tegenaan duwt. Hij zwemt er zelfs niet in, want zwemmen is ook een gevecht - hij drijft gewoon. Hij heeft geen doelen om te bereiken, want hoe kun JIJ een doel bepalen? Wie ben JIJ? Hoe kun JIJ een doel bepalen?

Als je loslaat in de rivier, beweegt de rivier; jij beweegt mee. Het doel van de rivier is jouw doel. Het maakt je niet eens uit waar het is - waar het ook is. Je hebt een groot geheim van ja zeggen geleerd. In feite ben je nu, waar je ook bent, bij het doel, want ja is het doel. Het gaat er niet om waar je bent; waar je ook bent, je zegt ja en dat is het doel.

En als je aan de nee verslaafd bent zal het, waar je ook bent, een reis zijn, het zal nooit een doel zijn. Waar je ook komt, je nee zal met je meegaan. Zelfs als je de hemel binnengaat, zal het nee je vergezellen. Waar laat je het?

Als je de ultieme kracht ontmoet zoals je nu bent, zul je nee zeggen omdat je erin getraind bent. Hoe kun je dan plotseling ja zeggen? Zelfs als je God ontmoet, zul je nee zeggen. Je zult vele fouten vinden, want voor de nee-zeggende mind kan niets perfect zijn - NIETS kan perfect zijn. En voor de ja-zeggende mind is niets onvolmaakt. Zelfs imperfectie heeft zijn eigen perfectie voor een ja-zeggende mind.

Het zal er tegenstrijdig uitzien. Hij zal zeggen: 'Hoe prachtig onvolmaakt! Hoe volmaakt onvolmaakt!' Zelfs in chaos is er kosmos voor hem. En zelfs in materie dringt het ja diep door en vindt het goddelijke. Dan is elke rots vol van het goddelijke, dan is hij overal.

Iemand die ja kan zeggen, zal hem overal vinden. En iemand die alleen maar nee kan zeggen, zal hem nergens vinden. Het hangt van jou af, niet van hem.

Er is één inzicht dat transformatie brengt: Vecht niet met het geheel. Heel die inspanning is absurd. En het geheel zal er niet onder lijden, want het geheel vecht niet met jou. Zelfs als het je lijkt alsof het geheel tegen je vecht en probeert je te verpletteren en te overwinnen, heb je het mis. Als JIJ ertegen vecht, wordt je eigen strijd weerspiegeld. Het geheel vecht niet met jou, hij heeft niet eens aan jou gedacht om mee te vechten. Het is je eigen mind die weerkaatst wordt, en het geheel geeft weerklank. Wat je ook doet wordt weerspiegeld, het is een spiegel.

Als je in een vechtbui gaat, zul je zien dat het geheel om je heen je probeert te verpletteren. Probeer stroomopwaarts te zwemmen: de hele rivier lijkt je naar beneden te dwingen, alsof de

hele rivier er alleen maar is om jou te verslaan. Maar is de rivier er alleen maar om jou te verslaan? De rivier weet misschien niets over jou. En toen jij er niet was, stroomde zij op dezelfde manier. En wanneer jij er niet meer bent, zal ze op dezelfde manier blijven stromen. Zij stroomt niet op die manier vanwege jou. En als je het gevoel hebt dat het tegen je is, dan is dat vanwege jou - jij probeert stroomopwaarts te gaan.

Ooit gebeurde het: Mulla Nasruddin's vrouw was in een overstroomde rivier gevallen. De burens kwamen aangerend en zeiden: 'Je vrouw is in de rivier gevallen, en de rivier is overstroomd en stroomt snel. Kom gauw!'

Nasruddin rende naar de rivier, sprong in de rivier en begon stroomopwaarts te zwemmen. De mensen die er omheen stonden toe te kijken, zeiden: 'Wat doe je, Nasruddin?'

Nasruddin zei: 'Ik ken mijn vrouw heel goed - ze probeert altijd stroomopwaarts te gaan. Ze kan niet naar stroomafwaarts, dat is onmogelijk. Misschien ken jij de rivier, ik ken mijn vrouw. Dus probeer niet...'

Er zijn mensen die altijd stroomopwaarts gaan, waar ze ook zijn. En door hun eigen inspanning voelen ze dat de rivier hen verplettert, tegen ze vecht, hen probeert te verslaan en te overwinnen. Het geheel is niet tegen je, kan dat niet zijn - het geheel is je moeder. Je komt uit het geheel, je zult oplossen in het geheel. Hoe kan het geheel tegen jou zijn? Het houdt gewoon van je. Of je nu stroomopwaarts of stroomafwaarts gaat, het maakt geen verschil voor het geheel - maar alleen vanwege die liefde kan het geheel niet stroomopwaarts gaan.

En onthoud, als het stroomopwaarts gaat, zul jij er tegenin gaan - want daar gaat het niet om. Je nee-zeggende mind, daar gaat het om, omdat het ego kracht verzamelt door nee te zeggen. Hoe meer je nee zegt, hoe krachtiger het ego zich voelt; hoe meer je ja zegt, hoe meer het ego valt. Daarom is het heel moeilijk om ergens ja tegen te zeggen, zelfs tegen gewone dingen.

Het kind wil buiten spelen en vraagt aan de vader: 'Mag ik buiten gaan spelen?' 'Nee!'

Waar gaat het hier om? Waarom is nee makkelijk? Waarom is ja moeilijk? Omdat je voelt dat je bent als je vecht. Anders past alles zo mooi, kun je niet voelen dat je bent.

Als je ja zegt, ben je er niet. Als je echt ja zegt, ben je afwezig. Hoe kun je voelen? Je kunt alleen TEGEN voelen en dan voel je je krachtig. Nee geeft je macht. En hoe kan nee je macht geven?

Omdat je, als je nee zegt, afgesneden bent van de bron van alle kracht. Het is een vals gevoel, het is een kwaal, het is ziekte. Zeg ja en er begint een transformatie plaats te vinden.

Gewoonlijk zeg je nee, tenzij je wel ja moet zeggen. Telkens als je ja zegt, voel je je niet goed - alsof je verslagen bent, alsof je hulpeloos bent. Wanneer je nee zegt, voel je je goed: je hebt gewonnen, je hebt iemand weer op zijn plaats gezet, je hebt nee gezegd, je bent krachtiger. Nee is gewelddadig, nee is agressief. Ja is gebedsvol, ja is een gebed.

Je hoeft niet naar de kerk, de moskee of de tempel te gaan - het leven is een tempel die groot genoeg is. Je begint gewoon ja te zeggen en overal zul je je gebedsvol voelen omdat het ego overal afwezig is. En wanneer het ego er niet is, stroomt het geheel plotseling in je. Je bent niet gesloten, je bent open. Dan komt er een nieuwe bries uit het geheel, een nieuwe golf van energie komt bij je binnen. Dan word je van moment tot moment vernieuwd.

Dus ten eerste: de mind substitueert door te denken en te dromen, maar het kan nooit de werkelijkheid worden. Het blijft een imitatie. Het kan op de werkelijkheid lijken, maar het is het niet - het kan het niet zijn. Hoe kan een symbool, een linguïstisch symbool, de werkelijkheid zijn? Jij hebt honger en ik blijf over brood praten. Je hebt dorst en ik blijf praten over water, niet alleen praten, maar ik geef je er de beste wetenschappelijke formule voor. Of ik geef je de duidelijke definitie, of ik zeg tegen je: Maak je geen zorgen, water betekent H₂O. Blijf gewoon H₂O, H₂O herhalen... maak er een mantra van, een transcendente meditatie, een TM: H₂O, H₂O, H₂O. En het zal allemaal met je gebeuren - de dorst zal verdwijnen - want dit is de formule.'

H2O kan de formule zijn, maar je dorst zal er niet naar luisteren. Dit is wat er overal ter wereld gebeurt. Blijf AUM, AUM, AUM herhalen. Aum is ook een formule, net als H2O. Omdat Hindoes ontdekt hebben dat drie klanken - A, U, M - de basisklanken zijn, omvat AUM alle mogelijke klanken. Waar heb je dan een andere mantra voor nodig? Je herhaalt gewoon AUM, AUM, en het hele scala van klanken wordt herhaald, de wortel. Dus als je de wortel hebt, blijf hem dan herhalen en al snel zullen de bloemen volgen.

Noch H2O, noch AUM, noch iets dergelijks zal veel helpen, want wie zal het herhalen? De mind zal het herhalen. En de realiteit is daar om je heen; je hoeft daar NIET over te herhalen, je hoeft er zelfs niet over na te denken. Kijk gewoon, open je ogen en zie: het is overal! Het is een wonder hoe je het gemist hebt. Wanneer je het bereikt, is het geen wonder.

Onthoud dat ik nooit zeg dat Boeddha een wonder is of dat Sosaan een wonder is - JIJ bent het wonder! Want wat zij ook bereikt hebben, het is zoiets eenvoudigs dat iedereen het zou moeten bereiken. Wat is er mysterieus aan om over te praten? Een Boeddha heeft de realiteit gezien, en de realiteit ligt vlak voor je. Waarom noemen we het bereiken zo'n groot fenomeen, zo'n grote gebeurtenis? Niets! Het is eenvoudig!

De realiteit ligt net zo voor je als voor een Boeddha of voor een buffel. Het wonder ben jij - hoe je het gemist hebt, en hoe je het blijft missen. Werkelijk, je moet zo'n techniek hebben bedacht, en zo perfect, dat je levenslang blijft missen. En de realiteit kan niets doen, ze staat vlak voor je en je blijft haar missen. Wat is de truc? Hoe bereik je dat? Hoe doe je deze magie?

De magie is 'over'. Dit woord 'over' is de magie. Er is een bloem, je begint aan de bloem te denken - de bloem is er niet meer, de mind wordt afgeleid door de woorden. Dan komt er een film om je heen, tussen jou en de bloem. Dan wordt alles troebel en verward, dan wordt het woord belangrijker dan de werkelijkheid, dan wordt het symbool belangrijker dan datgene wat gesymboliseerd wordt.

Wat is Allah? Een woord. Wat is Brahma? Een woord. Wat is God? Een woord. En hindoes en christenen en mohammedanen blijven vechten om het woord, en niemand stoort zich eraan dat al deze drie woorden hetzelfde symboliseren. Het symbool wordt belangrijker.

Als je iets tegen Allah zegt, dan zal de mohammedaan onmiddellijk bereid zijn om te vechten en je te doden of gedood te worden. Maar de hindoe zal blijven lachen omdat het tegen Allah gezegd wordt, het is goed. Maar zeg je hetzelfde tegen Brahma, dan haalt hij zijn zwaard tevoorschijn, nu kan het niet getolereerd worden. Wat een dwaasheid! Allah, of Brahma, of God - er zijn drieduizend talen, dus zijn er drieduizend woorden voor God.

Het gesymboliseerde is minder belangrijk dan het symbool. De roos is niet belangrijk, het woord 'roos' is belangrijk. En de mens is zo woord-verslaafd geworden, zo bedwemd door het woord, dat het woord reacties teweeg kan brengen. Iemand zegt 'citroen' en je begint te watertanden. Dit is woordverslaving. De citroen zelf is misschien niet zo effectief; er kan een citroen op tafel liggen en het water loopt je niet in de mond. Maar als iemand 'citroen' zegt, begint het water je in de mond te lopen. Het woord is belangrijker geworden dan de werkelijkheid. Dit is de truc. En tenzij je deze woordverslaving laat varen, zul je nooit in staat zijn de werkelijkheid te ontmoeten. Een andere barrière is er niet.

Wees absoluut zonder taal en plotseling is het er, het is er altijd geweest. Plotseling zijn je ogen helder; je bereikt helderheid en alles wordt verlicht. De hele inspanning van alle meditaties is gewoon hoe je uit de taal kunt stappen. Uit de maatschappij stappen zal niet helpen, want in wezen is de maatschappij niets anders dan taal.

Daarom bestaan er geen diersamenlevingen, omdat er geen taal is. Denk je eens in: als je niet zou kunnen spreken, als je geen taal zou hebben, hoe zou een samenleving dan kunnen bestaan? Onmogelijk! Wie zou je vrouw zijn? Wie zou je man zijn? Wie zou je moeder zijn en wie je vader?

Zonder taal zijn er geen grenzen mogelijk. Daarom bestaat er bij dieren geen samenleving. En als er een samenleving bestaat, bijvoorbeeld bij mieren en bijen, dan kun je vermoeden dat er taal moet zijn. En nu hebben wetenschappers het uitgewerkt, dat bijen taal hebben - een heel klein taaltje van vier woorden, maar ze hebben er één. Mieren moeten een taal hebben omdat hun samenleving zo georganiseerd is, dat het zonder taal niet kan bestaan.

De samenleving bestaat dankzij de taal. Zodra je de taal laat vallen, verdwijnt de samenleving. Je hoeft niet naar de Himalaya te gaan, want als je je taal bij je draagt, ben je uiterlijk misschien alleen, maar innerlijk zal de samenleving er zijn. Je zal met vrienden praten, de liefde bedrijven met je vrouw of andermans vrouwen, verkopen, kopen. Je zult doorgaan met wat je hier ook deed.

Er is maar één Himalaya en dat is een staat van innerlijk bewustzijn waar taal niet bestaat. En dit is mogelijk - want taal is een training, het is niet je natuur. Je bent zonder taal geboren. Taal is je gegeven, je hebt het niet van nature meegebracht. Het is niet natuurlijk, het is een sociaal bijproduct.

Wees blij, want daar ligt de mogelijkheid om er onderuit te komen. Als je het vanaf je geboorte had meegebracht, dan zou er geen manier zijn om er onderuit te komen. Maar dan zou het ook niet nodig zijn, want dan zou het een deel van Tao zijn. Het is geen deel van Tao, het is door de mens gecreëerd. Het is utilitair, het heeft een doel; de maatschappij kan niet bestaan zonder taal.

Het individu hoeft niet vierentwintig uur per dag deel uit te maken van de samenleving. Zelfs voor een paar minuten, als je geen deel uitmaakt van de samenleving, versmelt je plotseling met het geheel en word je een deel van de Tao. En je moet flexibel zijn. Als je je in de maatschappij moet bewegen, moet je taal gebruiken; als je je niet in de maatschappij moet bewegen, moet je taal laten vallen. Taal moet gebruikt worden als een functie, als een mechanisme. Je moet er niet door geobsedeerd zijn, dat is het hele punt.

Zelfs Sosan gebruikt taal. Ik gebruik taal omdat ik iets aan jou wil overbrengen. Maar als jij er niet bent, dan ben ik gewoon niet in taal. Als ik moet spreken gebruik ik taal; als jij er niet bent ben ik zonder taal, dan bewegen er van binnen geen woorden. Als ik communiceer word ik een deel van de maatschappij. Wanneer ik niet communiceer word ik een deel van de Tao, een deel van het universum, een deel van de natuur, of God - je kunt er welke naam je ook maar wilt aan geven.

Met God is stilte communicatie; met de mens is taal communicatie. Als je met God wil communiceren, wees dan stil; als je met de mens wil communiceren, praat dan, wees niet stil.

Als je zwijgend bij een vriend zit, zal jij je ongemakkelijk voelen, en de vriend zal zich ook ongemakkelijk voelen. Hij zal denken dat er iets mis is gegaan, hij zal vragen: 'Wat is er aan de hand? Waarom praat je niet? Ben je verdrietig of zo, depressief of zo? Is er iets misgegaan?'

Als een echtgenoot stil zit, begint de vrouw plotseling problemen te maken: 'Waarom ben je stil?'

Als de vrouw plotseling zwijgt, zit je in de problemen.

Waarom is het nodig om met iemand te praten? Want als je niet praat betekent het dat je alleen bent, je accepteert niet dat er iemand is. Als je niet praat kan de ander niet voor je bestaan, je bent alleen. De ander wordt zich ervan bewust dat je onverschillig tegenover hem of haar staat. Dus blijven mensen praten.

Als ze niet willen praten, niets willen communiceren, niets willen zeggen, praten ze over het weer, of over iets, alles is goed, maar PRAAT, want zonder te praten kan de ander zich gekwetst voelen. En dat is onbeleefd, om stil te zijn tegen iemand. Maar met God is precies het tegenovergestelde het geval; met de natuur zul je missen als je praat.

Praten met de natuur betekent dat je onverschillig staat tegenover die realiteit die zich voor je bevindt. Daar is alleen stilte nodig. Je brengt stilte in de wereld als je geboren wordt. Taal is gegeven; het is een geschenk, een training van de samenleving. Het is nuttig - een apparaat, een kunstgreep. Maar stilte breng je mee de wereld in. Bereik die stilte opnieuw, dat is alles - wees

opnieuw een kind. Het komt allemaal hierop neer, je kunt die conclusie trekken. Alle boeddha's komen tot die conclusie: dat je weer een deel van de natuur moet worden.

Dat betekent niet noodzakelijkerwijs dat je tegen de maatschappij ingaat; dat betekent alleen dat je voorbij de maatschappij gaat, niet ertegenin. Toen je geboren werd... het eerste moment van je geboorte moet je laatste moment van leven worden. Je dood moet als een nieuwe geboorte zijn, je moet weer een kind worden, herboren.

Jezus zegt: 'Als je niet herboren wordt, kun je het koninkrijk van God niet binnengaan. Wees als kleine kinderen.' Wat bedoelt hij? Hij bedoelt gewoon natuurlijk zijn. Alles wat de maatschappij je geeft is goed, maar laat je er niet in opsluiten, anders wordt het een slavernij. Wees weer oneindig. De maatschappij kan niet oneindig zijn, het moet een nauwe tunnel zijn, dat moet het van nature zijn.

En het tweede dat we moeten onthouden voor we deze sutra binnengaan: als je stil bent, ben je niet, want alleen verstoring wordt gevoeld. Heb je ooit stilte gevoeld? Wie zal het voelen? - Want als je voelt, dan is er een kleine verstoring.

Het gebeurde eens: Een van de discipelen van Bodhidharma kwam naar hem toe, en Bodhidharma had tegen hem gezegd: 'Word helemaal leeg en stil, kom dan pas naar mij toe.'

De discipel werkte er jaren aan. Toen werd hij leeg, stil. Toen kwam hij naar Bodhidharma en zei: 'Nu, meester, ben ik gekomen, en u had me gezegd: "Wees stil en leeg." Nu ben ik stil en leeg geworden.'

Bodhidharma zei tegen hem: 'Ga naar buiten en gooi die leegte en stilte ook weg.'

Want als je het kunt voelen dan is het niet totaal, bestaat er een scheiding. Degene die voelt is nog niet stil. Misschien is er wel stilte in de omgeving, rondom, maar de voeler is nog niet stil, wie zal er anders voelen? Wanneer je ECHT stil bent, ben je niet eens stil, want stilte is gewoon het tegenovergestelde van lawaai. Wanneer er geen lawaai is, hoe kan er dan stilte zijn? Wanneer lawaai verdwijnt, verdwijnt ook het tegenovergestelde. Dan kun je niet eens zeggen: 'Ik ben stil.' Zeg het en je mist. Daarom zeggen de Upanishads: 'Iemand die zegt "ik heb gekend," heeft niet gekend.' Socrates zegt dat iemand alleen onwetendheid kent en niets anders, wanneer hij wijs wordt.

Wanneer je stil wordt, weet je niet meer wat wat is. Alles gaat op in al het andere, omdat jij er niet bent. Jij bent slechts een deel van het lawaai; het ik is het luidruchtigste ter wereld. Geen straalvliegtuig kan zoveel lawaai maken als het ik! Het is de grootste verstoorder in deze wereld en al het andere is er slechts een bijproduct van. Het ik creëert de meest lawaaiërige verschijnselen. Wanneer je stil bent, ben je niet. Wie zal voelen? Wanneer je leeg bent, kun je niet voelen 'Ik ben leeg'; anders ben je er nog steeds om te voelen en is het huis gevuld, het is niet leeg. Wanneer je werkelijk leeg bent, ben je leeg van jezelf. Wanneer het lawaai ophoudt, houd jij ook op. Dan staat de realiteit vóór je, het is overal om je heen. Het is binnen, buiten, het is overal, want alleen de werkelijkheid kan zijn.

Met het ik verdwijnen alle dromen, want met het ik verdwijnen alle verlangens. Als er geen verlangen is, hoe kan er dan een onvolledig verlangen zijn dat door een droom voltooid moet worden? Alleen leegte kan volmaakt zijn. Dit is wat Sosan bedoelt.

Osho: Hsin Hsin Ming - The Book of Nothing #10.